

Új „vezérkar” a Szeged SC labdarúgóinál

Egy év múlva újfent az NB I-ben?

A Nyugati csoportban szeretnék kivívni a feljutást

Bevezetőként közölte, a számotvető játékosok közül csupán Sallai távozik, neki lejárt kölcsönadási szerződése, várja vissza volt egyesülete, a Kispest-Honvéd SC. Árkira viszont a továbbiakban nem tartanak igényt, tehát a csapatot meghatározó mag voltaképpen együtt marad! Beszélük ugyan, hogy több labdarúgójuk másik klubhoz tart, de ez nem igaz, még Sorin Ciganért sem jelentkezett senki. A vezetők valamennyi játékos szerződését felülvizsgálták, s amelyiknél szükségét látták, mint például Bogdán Istvánénál, módosították, mégpedig a sportoló érdekeinek megfelelően. Mindössze két vitás kérdés van, Leboniczky sorsa még a héten eldől. Kun pedig napokon belül közli szándékát a vezetőkkel. Kovács Józsefről is szó esett, az elhangzottakból ítélve nem valószínű, hogy meghosszabbítják szerződését.

Az új igazolásokat említve az elnök elmondta, a Kecskeméti SC irányító középpályása, Kiss Ferenc (28 éves) és kapusa, Nagy Zsolt (23 éves) már a Szeged SC játékosa, mindketten hároméves szerződést

Azt ígértük olvasóinknak – ha nem csálnak értesüléseink – ma már beszámolhatunk arról, milyen változások történtek a Szeged SC NB I-ből kiesett labdarúgóinál. Nos, híreink valóságnak bizonyultak, ugyanis tegnap délután Bodó Antal, a klub elnöke sajtótájékoztatót adott számot a fordulatokról.

Írtak alá. Szinte biztosra vehető, hogy Takó Ferenc (Békéscsaba) visszatér anyaegyesületéhez. Korábban több neves labdarúgóval – Vargával, Borgulyával, Puglicsival, Orosszal – előrehaladott tárgyalásokat folytattak, ám hogy kiestek az első osztályból, valemennyien elálltak szándékuktól.

A továbbiakban Bodó Antal a szakmai „vezérkar” felállítását ismertette. A vezető edzői teendőkkel a Szegedhez kötődő, a bizonyítási vágytól fűtött Orosházi Lászlót bízták meg, vele egyéves szerződést kötöttek. A klub volt

labdarúgója vállalta, olyan csapatot kovácsol, amelyeknek egy év múlva újfent NB I-es mérkőzéseken szurkolhatunk a Tisza-parti stadionban! Az új szakvezető segítőjének Protity Sándort kérte fel, aki örömmel mondott igent. A szakosztályvezető Szélpál László, a technikai vezető Szalai István, míg az intézői feladatokat Rábay László látja el. Mivel Tamás Sándor megvált az egyesülettől – a városi sportigazgatóságon dolgozik –, Lóczi István, az ifi I. csapat edzője (megtartva ezt a beosztását is) az utánpótlás szakágvezetője lesz. Abban egyelőre még nem egyeztek meg, főállásban vagy másként, az azonban már biztos, ezt a posztot ő tölti be.

Végezetül elhangzott, mérlegelve a lehetőségeket, úgy döntött a klub és szakosztály vezetése, kéri a ligát, illetve az MLSZ-t, járuljon hozzá, hogy a Szeged SC csapatát a Nyugati csoportba osszák be! Hogy a kérést méltányolják-e most még nem tudjuk, a végső szót ma mondják ki a ligailésen.

GYÜRKI ERNŐ

FOTÓ: GYENES KÁLMÁN

Akik vállalták, hogy egy év múlva ismét NB I-es lesz a Szeged SC labdarúgócsapata: Szalai István technikai vezető, Protity Sándor pályaedző, Orosházi László vezető edző, Szélpál László szakosztályvezető.

Dorozsma bebizonyította

Amatőrként is helyt lehet állni az NB III-ban

Egy évvel ezelőtt, amikor a Dorozsma labdarúgócsapata előtt megnyílt a magasabb osztályba kerülés kapuja, az NB III-as szereplés egyetlen feltételének felelt meg, ez pedig a határtalan lelkesedés volt. Erről beszélt az egyéves szereplést értékelő összejövetelen Lovászi János, a klub elnöke, Tóth Mihály István szakosztályvezető, Mihálffy Béla, Soós Zoltán, Takács István, Gaál Zoltán elnökségi tag. Bárkivel váltottam szót valamennyien kiemelték azt a nagy-nagy összefogást, amely a csapat egész NB III-as szereplését végigkísérte, s amelynek végül is a 11. helyben realizálódott az eredménye. Elhangzottak gazdasági egységek, intézmények, egyéni támogatók nevei, de senki sem próbálkozott azzal, hogy úgy számba tudja venni a kisebb-nagyobb szponzorokat, hogy azokat hiánytalanul fel tudja sorolni. Így maradjunk annyiban: az amatőr módon szereplő csapatot nagyon sokan segítették.

Az összejövetelen nemcsak az első csapatról volt szó, hanem Soós Zoltán kiemelte az előkészítő gárda 2. helyét, amely Lázár László edző munkáját is dicséri. A serdülőkre sem lehet panasz, hiszen a 4-ek lettek a táblázaton. Az ifjúságiak pedig a 9. helyet szereztek meg.

Dorozsmán a sportkör vezetői és a szurkolók körében egyöntetű a vélemény, hogy a sikeres harmadosztályú szereplésben pont ugyanannyi szerepe volt Kozma Zoltán edzőnek, mint a játékosoknak. A csapat szerepléséről beszélgettem a szakemberrel.

– Az ősszel nagyon sokan fahatát adnak volna a Dorozsma bennmaradásáért.

– A bajnokság első részében csak hazai pályán játszott a csapat elfogadhatóan. Érthető is, hiszen csak a megyei I. osztályhoz szokott

játékosokkal rendelkezünk. Amint megszokták labdarúgóink a bajnokság légkörét, máris eredményesebben szerepeltünk. Nem akarok nagyképp lenni, de már ősszel éreztem, hogy ebben a csapatban több van, így módosítottuk a játékosokkal szembeni elvárásunkat: minél jobb helyen befejezni az első NB III-as szereplésünket.

– Mivel magyarázható, hogy tavasszal az idegen pályán való sikeres szereplés specialitása lett a Dorozsma?

– Tavasszal már figyeltek ránk a csapatok. Óvatosabbak voltak, így a dorozsmai mérkőzéseiken elsősorban a védekezésre összpontosítottak, azért is maradtunk tavasszal adósai közönségünknek a látványos játékkal. Ugyanakkor idegenben a hazai csapatok nyerni akartak ellenünk, mi pedig erre felkészültünk, s a kontáraink általában eredményesek voltak.

– A játékosok közül kivel elégedett?

– Senkit nem akarok külön is kiemelni. Mindenkiel elégedett voltam, azt hozták, amit vártam tőlük. Ezért köszönet jár nekik, s a családjuknak is. Bebizonyították, hogy amatőr szinten is helyt lehet állni NB-s bajnokságban. Tudom, néhányukat most megkeresik, de senki távozása elé nem gördíték akadályt. Akire magasabb osztályban is szükség van, az menjen.

– Várható játékosmozgás?

– A bajnokság utolsó fordulójától 3 hét pihenőt kaptak a labdarúgók. Lukács János bejelentette, hogy abba szeretné hagyni a focit – remélem, meggondolja. Katona és Horváth a munkahelyi elfoglaltságával nem tudja összeegyeztetni az edzésre járást. Átigazolási terveink vannak, tárgyalunk, de korai lenne erről még beszélni.

Egy biztos: Dorozsmán nem kényeztettek el a különböző címen adott prémiumokkal a játékosokat. Az NB III újonca a többieknek egyben egészen biztos, hogy példát tudott mutatni: csupa lelkesedésből és nagy-nagy labdarúgás-szeretettel helyt lehet állni. Az értékelő összejövetelen azt tapasztaltuk, hogy Dorozsmán a támogatók száma sem csappant meg, így ha továbbra is szerényen, de a működéshez szükséges anyagiak az új bajnokságra is biztosítottak.

SÜLI JÓZSEF

A Bécs–Budapest szupermaratoni után

Petrovics Kálmán „továbbfejleszti” ötletét

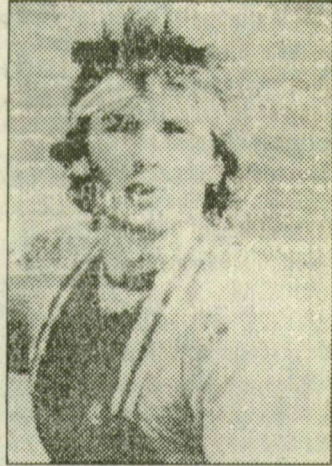
A profi és amatőr kajakosok az eredeti koncepció szerint június 28-án indultak volna Bécsből, ám a nem éppen ideális körülmények miatt az első szakaszt mindjárt „csúsztatni” kellett.

– Senki sem számított arra, hogy ilyen magas lesz a Duna vízszintje, és ennyire mostoha időjárás viszonyok fogadják az indulókat – kezdte beszámolóját „Pedró”. – A „közvetlen életveszély” miatt így az első napon a négyesek csak egy rövidebb etapon próbálkozhattak meg a versenyessel. Jól jellemzi a vízállást kísérőhajónk, a Hunyadi esete, amelyik csak úgy siklott át az egyik híd alatt, hogy a kapitány javaslatára kéményéből levágtak egy darabot...

– A második napon a győri rajt után már a párosok folytatták a küzdelmet a vízzel és egymással.

– Ezen a részen már komoly harc folyt az igazán kedvező pozícióért. Sajnos nekem mégsem a verseny izgalma maradt meg emlékül, hanem a kínzó fájdalom. Már Komáromnál éreztem, hogy baj lehet a vállammal, de akkor még aranykezü gyűrőnk segíteni tudott. Aztán valahol Esztergomnál (amikor már átestem a kimerültségi holtpontra) végképp legyőzött a „kór”, így az utolsó kilométerekre már szinte nem is emlékszem. Párom, a jugoszláv Janics emberfeletti erőfeszítéssel jöszorival egyedül lapátolt be ben-

Őrült vállalkozás. Önkínzás. Három nap alatt még futva is hihetetlenül kemény próbatétel leküzdeni a Bécs–Budapest közötti közel 300 km-es távolságot, nemhogy a Dunán, egy ide-oda hánnykolódó túrakajakban. Petrovics Kálmán, a Szegedi Olajbányász SE többszörös világbajnok kajakosa, az ötletgazda (aki számára az idei San-Team Kupa és Széchenyi emlékverseny „belülről” nem sok sikerélményt adott) a hét közepén minden gondja ellenére töretlen lelkesedéssel beszélt a közelmúltról és sokat ígérő terveiről.

FOTÓ: GYENES KÁLMÁN

nünket a célba, én ekkor már csak utánozni próbáltam az ő mozdulatait. A harmadik napon (amikor már mindenki egyedül ment) csupán tizenegynéhányan fejezték be a versenyt, vagyis sérülések és egyéb okok miatt sokan lemorzsolódtak. A szegedi Forrai lányok – tisztelet érte – az előbbiekké közé tartoztak.

– Kicsit csalódottnak tűnsz...

– Tény, hogy picivel többet vártam ettől az eseménytől, de csalódottságra semmi okom sincs. A nemzetközi szövetség elnöke változatlanul támogatja ezt a speciális

erőpróbát, lát benne fantáziát, így természetesen jövőre is megrendezük. Azért egy-két dolgot szeretnék „továbbfejleszteni” és korrigálni: például egy nappal jó lenne meghosszabbítani a versenyt, és látványos részhajrákat is be kellene iktatni. Akkor sem lennének elkeseredve, ha egy év múlva hatvanál is több résztvevőnek ajándékozhatnánk olyan szép érmeket, mint amilyeneket Szabó Géza ötvösmester műhelyében készített Matusovics Melinda.

R. J. A.

A Hungária Kupán

„Gyalult” a Szeged SC

A Budapesten zajló Hungária Kupa ifjúsági labdarúgó tornán a Szeged SC fiataljai negyedik győzelmüket is megszerezték. Lóczi István és Nagylaki Kálmán tanítványai a legjobb nyolc között a Malév SC-t Turján (2), Kubát Á. és Martonosi góljaival 4-0-ra verték, így újabb lépést tettek a szombati döntő felé.

Az ország legjobbjai lettek

Az MLSZ „Bácsi kérem, hol lehet itt focizni?” című tehetségkutató akciójának fináléját Szekszárdon tartották. A Tolna megyei székhelyre két-két szomszédmegye együttesen állított ki válogatottat. Csongrád megye Békéssel alkotott egy csapatot, s olyannyira jól sikerült a válogatás, amelyben részt vett pátriánkbeli dr. Kalocsai Géza és Széll József, Békéből pedig Szombati György és Zalai Antal, hogy a 18. tehetségkutató akció országos döntőjét a Békés-Csongrád válogatott nyerte, mindössze Pest-Bács gárdájával szemben egyetlen pontot veszítve. Az együttesbe egyébként megynék 6 játékost delegált. A válogatottban a következők szerepeltek: Laza János (ő kapta a legjobb kapusnak járó különdíjat), Gulácsy András, Halász Róbert, Ronyecz Róbert (a legjobb góllövő díját kapta), Farkas János, Tielle Tamás, Rajki Zoltán, Bitó Zsolt, Zsurka Sándor, Balogh Zoltán, Kvasz Krisztián, Szabó Zoltán, Geleta Szabolcs, Hie Károly, Palotás László, Hulinszki Csaba. A csapat jó szereplésében Zalai Antal edző önzetlen munkája és segítsége aranyat ért.

Törlés a totóban

A Szerencsejáték Rt. tájékoztatja a totózókat, hogy az 1991. évi 27. heti szelvényről a 3. számú Ljubljana-Siófok és a 12. számú Budonost-Sportul mérkőzéseket törölte.

Petry még nem döntött

Felroppt a hír, hogy Petry Zsolt (24), a Bp. Honvéd bajnokságot nyert labdarúgócsapatának kapusa szerdán aláírja a szerződést a török Besiktas vezetőivel. – Téves az információ, nem is tudom, honnan származhat – jelentette ki a játékos, aki eddig 11 alkalommal őrizte a válogatott hálóját. – Azt nem tagadom, hogy tárgyalok a Besiktas vezetőivel, de még szó sincs megállapodásról, még nem döntöttem.

Ászok nélkül nehéz lesz...

Walke máshol folytatja

A férfi kosárlabda NB I-ben jó ideje véget értek a küzdelmek, a kulisszák mögött viszont nagy a csatározás. A Szeged SC „felsőházban” maradt csapatánál is jócskán történtek változások az elmúlt napokban. A vezető edző, Guóth Iván nyugdíjba ment, ám nem szakít örök szerelmével, az életét jelentő kosárlabdával, a jövőben ugyanis Kecskeméten edzősködik majd. Árván maradt tiszteire – a szóbeszéd szerint – sok jelölt van, úgymint Valaczkay Győző, Valaczkay József, Wirth István, Faragó István és Guóth Árpád... Azt, hogy közülük ki lesz (egyáltalán köztük van-e) a „befutó”, Pálmai Antaltól, a szakosztály elnökétől kérdeztük, aki a „névsort” hallva kissé meglepődött.

– Pontosítanék. Dokmanovics kérte, engedjük el, távozása elé nem gördítünk akadályt. Jankauskától anyagi helyzetünk miatt kellett megválnunk, míg Golinszki mi nem ohajtottunk szerződést hosszabbítani. Most így állunk, jelenlegi helyzetünket fenyesnek, megnyugtatónak semmiképpen sem mondanám, de azért nem esünk kétségbe, nem adjuk fel.

Valóban nem irigylésre méltó a férfi kosarasoknál kialakult állapot, hiszen az ászokkal is nehéz volt kicsikarni az „A” csoportban maradási, így meg majd hogy lehetetlennek látszik...

GY. E.